

رئیس جمهوری:

فوتی های کرونا به ۳۰۰ نفر برسد یعنی آژیر خطر

گروه سیاست: رئیس جمهور در جلسه با وزیر و مسئولان بهداشت و درمان کشور در خصوص بیماری کرونا با بیان اینکه با ادبیات واحد با مردم سخن بگوییم، گفت: «هم باید مردم را آگاه کنیم و هم در عین حال آنان را ترسانیم. ترساندن...

صفحه ۲

سه شنبه ۲۹ مهر ۱۳۹۹ ۳ ربیع الاول ۱۴۴۲ ۲۰ اکتبر ۲۰۲۰

تبرتها

بررسی تحولات روابط ایران با چین و روسیه

انحصار در شرق؟

با آثار و گفتاری از: قاسم محبعلی، جاوید قربان اوغلی و بهرام امیراحمدیان

صفحه ۶

تعیین تکلیف واگذاری پرماجرا در مجلس

صفحه ۵

گوار دیولا روی نیمکت ایران!

صفحه ۱۱

نعمت احمدی در توضیح دومین دادگاه جرم سیاسی:

دادگاه پشت درهای بسته علنی نیست

صفحه ۲

در صفحات

بازدید اعضای فراکسیون محرومیت زدایی و گروه های جهادی مجلس از حاشیه شهر مشهد
**شهرداری مشهد مهم ترین پروژه
ساماندهی حاشیه نشینی را کلید زد**

صفحه ۹

صیانت، حمایت و ایجاد رقابت ۳ وظیفه مهم دولت در قبال بخش معدن است

صفحه ۵

حرف اول

بازگشت دیر هنگام به سیاست افزایش سود سپرده ها

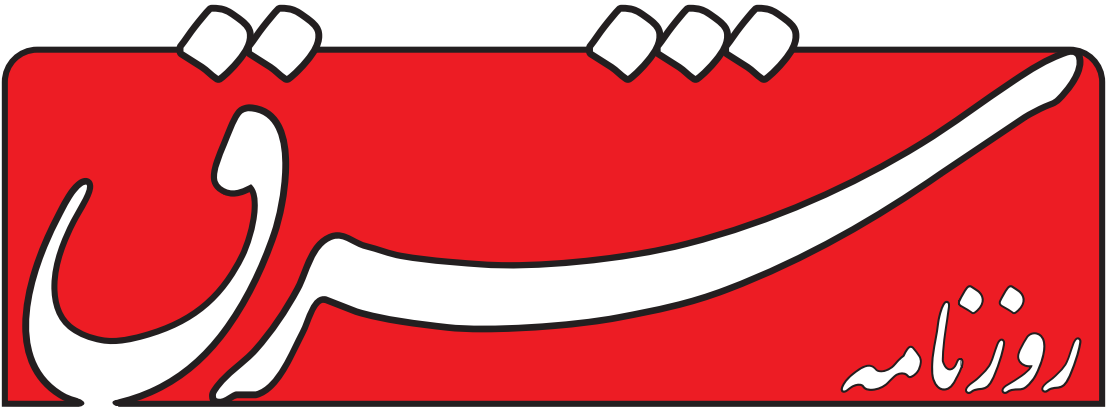
نامر ذاکری . کارشناس اقتصادی

در گزارش مرکز پژوهش های مجلس با عنوان «تحلیل تورم سه ماهه بهار ۹۹» که چندین پیش منشر شده، افزایش نرخ سود کوتاه مدت به عنوان راهکاری

برای کنترل رشدهای شدید قیمت در بازار های دارایی (بورس، سکه، ارز و مسکن) پیشنهاد شده است. همچنین نویسندگان گزارش تاکید می کنند افزایش نرخ سود کوتاه مدت باید تا حدی (متناسب با تورم انتظاری) باشد که ضمن توجه به وضعیت ترازنامه بانک ها و وضعیت رکود اقتصادی، بتواند منابع را از بازار دارایی ها به سمت سپرده های بانکی سوق دهد. در چند دهه گذشته بارها و بارها سیاست کاهش نرخ سود سپرده ها مورد توجه سیاستمداران قرار گرفته است. توجیهی که کارشناسان در ابتدا برای این سیاست داشتند، این بود که با کاهش بازدهی سپرده گذاری، صاحبان نقدینگی به سرمایه گذاری و فعالیت در بازار تولید و تجارت روی خواهند آورد و به این ترتیب رونق در اقتصاد ایجاد خواهد شد. در سال های بعد، بار دیگر این سیاست با توجیهی دیگر روی میز بازگشت، این بار گفته می شد با کاهش نرخ سود سپرده ها می توان قیمت تمام شده منابع بانکی و در نتیجه سود تسهیلات را کاهش داده و رونق اقتصادی را دامن زد. تجربه نشان داد هیچ کدام از دو توجیه بالا درست نبود و به بیان دیگر سیاست کاهش نرخ سود سپرده ها هرگز نتوانست آثار مدنظر را در اقتصاد ملی ایجاد کند؛ نه وجوه خارج شده از بانک ها به واسطه کاهش بازدهی، راهی بخش تولید شدند و نه تسهیلات ارزان قیمت بانکی به تولید ملی رونق بخشید. اما وسوسه کاهش سود سپرده ها دست بردار نبود. در دوران دولت یازدهم بار دیگر سیاست کاهش سود سپرده ها مورد توجه قرار گرفت. استدلال دکتر طیب نیا، وزیر وقت اقتصاد، این بود که با کاهش نرخ تورم، باید نرخ سود سپرده ها هم کاهش پیدا کند و تناسبی با نرخ تورم داشته باشد؛ اما ایشان هرگز به این سؤال منطقی پاسخی نداد که پس چرا در ایام افزایش نرخ تورم، هیچگاه بخشی درباره این تناسب و افزایش نرخ سود سپرده ها به میان نیامده است؟ نکته ای ظریف که مدافعان سیاست کاهش نرخ سود سپرده ها هرگز به آن توجه نکرده اند، اثر ناخواسته اجرای این سیاست است که طبعاً مثل بسیاری از سیاست های نسنجیده دیگر، فشار خود را فقط بر اقشار کم درآمد و محروم وارد می آورد.

ادامه در صفحه ۴

گفت وگو با سید کاظم اکرمی، وزیر آموزش و پرورش دولت جنگ

روایت پاکسازی معلمان در دهه ۶۰

صفحه ۳

صفحه ۴

نگاهی به کابینه احتمالی دولت بایدن و ترامپ

ایران و آمریکای ۲۰۲۱

جان کری مشاور سیاست خارجی بایدن می شود؟

سوزان رایس، ویلیام برنز، کریس مرفی و کریس کونز، گزینه های وزارت خارجه بایدن

شانس تغییر در تیم دیپلماسی ترامپ بالا نیست

مایک پمپئو، استیو منوچین، رابرت اوبرین و کلی کرفت احتمالا می مانند

عکس: Gettyimages

یادداشتی از حمید رضا جلایی پور

غلامعباس توسلی در سه بزرگه تاریخی

گروه سیاست: به عنوان یک علاقه مند به رشته جامعه شناسی توفیق داشته ام که به مدت شش سال در مقطع لیسانس و فوق لیسانس در بیش از شش درس دانشجوی مرحوم دکتر غلامعباس توسلی باشم و بیش از دو دهه در گروه جامعه شناسی...

صفحه ۲

سال هجدهم ۳۸۴۵ شماره ۱۲ صفحه ۵۰۰۰ تومان

سرمقاله

سیاست صنعتی «دیجیتال» اقتصاد «پلتفرمی»

کیومرث اشتریان . استاد دانشگاه تهران

هدف من از به روزرسانی ژورنالیستی نوشته هایم درباره دیجیتالی شدن جهان، این است که این موضوع را به مثابه هشدار مطرح کنم تا شاید مدیران و نخبگانی که مخاطب روزنامه «شرق» هستند، آن را پی بگیرند. جهان در گذاری شگرف است. فرصت ها زودگذر و دانسته های ما در حوزه سیاست گذاری دیجیتال اندک است. منبع جدیدی در اقتصاد جهان پدید آمده است؛ اقتصاد دیجیتال پلتفرمی. کشورهای پیشرو در این حوزه از سیاست های امنیتی-حاکمیتی گذر کرده اند و آن را به شکل «سیاست صنعتی دیجیتال» مورد توجه قرار داده اند. اگر دیرزمانی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات پیشرو و پیشواز این حوزه تلقی می شد، امروز وزارتخانه های صنعتی دایرمدار این تحول بزرگ هستند. یک مسئله اصلی این است که سیاست دیجیتال به مثابه یک حوزه مهم سیاست گذاری عمومی در جهان سر برآورده؛ در مذاکرات کشورها در سازمان تجارت جهانی، مرکز بحث و گفت وگو واقع شده و موضوع فشارهای سیاسی آمریکاست. این سیاست می تواند دامنه وسیعی از دولت تا بخش خصوصی را دربر گیرد و نظام مدیریتی جهان را دگرگون کند؛ بنابراین گذار از نگاه سنتی به حوزه دیجیتال و روی آوری به سیاست صنعتی دیجیتال، ضرورتی تاریخی برای ماست. مسئله دوم درک این معناست که «سیاست صنعتی دیجیتال» دقیقاً چیست و چه حوزه هایی را شامل می شود؟

ادامه در صفحه ۲

یادداشت

به دنبال سند «لازم الاجرا»ی امنیت قضائی

لوی انتظار مشروع آحاد جامعه، شفاف بودن آرای قضائی بهنجوی که برای همه شهروندان قابل فهم باشد و ضبط صوت و تصویر محاکم و انتشار آرای قطعی برای بررسی و نقد صاحب نظران.

اصل اعتماد مشروع و انتظار مشروع یکی از بنیادی ترین اصولی است که در صورت رعایت از ناحیه قوه قضائیه یا قوای دیگر، احترام و توجه مردم را به حس عدالت و رعایت مقررات در جامعه افزایش خواهد داد. چنانچه احدی از آحاد جامعه احساس کند که مرجع مسئول توقعات و انتظارات بحق و مشروع را می شوند و به آنها پاسخ قانع کننده می دهد، از طرفی به او اعتماد کرده و اجازه سلب اعتماد (مخرب ترین وضعیتی که در هر جامعه شایع شود کنترل و بازپرسی حس اعتماد بسیار سخت و زیان بار خواهد بود) را زایل می کند. جامعه به حس خودباوری رسیده و در تحقق راهبردهای اجتماعی به مسئولان و مراجع کمک نیز خواهد کرد. اما اموری در دسته سوم گنجانده می شود (نظیر ضبط صوت و تصویر محاکم، حق بهره مندی از خدمات حقوقی احیای حقوق عام و...) که مستلزم همکاری و همراهی سایر قوای کشوری است؛ ایجاد امکانات لازم، تخصیص بودجه متناسب با چنین راهبردهایی، تصویب قوانینی که امکان تعارض با راهبردهای این چنینی دارد ضرورت همکاری قوای دیگر را قوی تر می کند که امید است چنین شود. اما مقرراتی در این سند نیز به چشم می خورد که بعضاً با مجموعه مقررات مصوب شده قبلی مجلس در تعارض است؛ مثلاً حق انتخاب وکیل در کلیه مراجع قضائی یا ممنوعیت تحمیل و تهدید وکیل که اساساً با تبصره ماده ۴۸ قانون آ.د.ک در تعارض است؛ اگرچه اقدام به حذف انتخاب وکیل در جرائم اقتصادی از سوی ریاست محترم قوه قضائیه در تمهید استجازه بنای خوب و دارای حسنی بود. اما به نظر می رسد تلاش مجموعه مسئولان محترم قوه قضائیه در حذف تبصره مذکور می تواند به اجرائی شدن ماده ۱۲ سند امنیت قضائی کمک قابل توجهی کند. در پایان اقدام به برون سپاری امور غیرقضائی در محاکم و مراجع و تأکید بر نظارت صرف حاکمیتی بر امور مذکور از حیث جلوگیری از نقض مقررات و کوچک کردن قوه قضائیه قطعاً به بهبود عملکرد این قوه و بازگرداندن حس اعتماد به مردم کمک شایانی خواهد کرد. به نظر می رسد بعضی از امور غیر قضائی چنانچه به افراد متخصص با نظارت عالی مراجع قضائی سپرده شود، می تواند پیکان دو طرفه اشتغال زایی برای مردم و جابک سازی برای قوه قضائیه باشد، نمونه بارز آن را می توان ایجاد واحد الکترونیک یا دفاتر خدمات قضائی دانست که در خور تحسین است.

ادامه در صفحه ۴

حامد کمیلی

غزل شاکری

هنگامه قاضیانی

عنصر
بزرگسالان
فرشته پور

© Graphic Design: Cyrus Salimi - 2020

فیلمنامه: علی حضرتی، اصغر عبدالهی
چهره پردازی: عبدالله اسکندری
مدیر فیلمبرداری: مسعود امینی تیرانی
تدوین: ژیلایکچی
صدایابرداری و صداگذاری: ایرج شهزادی
موسیقی: شورو اکرمی

نماوا فیلمیمه